

[Kai Moltke.]

markedets to parter. Skal vi ikke have en faglærerislæt? Skal vi ikke have erfaringerne fra de ledende tekniske læreanstalter her i landet med ind, når sådanne spørgsmål principielt skal løses?

Undervisningsministerens forslag forleden dag om det eventuelle frie år efter det 7. skoleår og henskydning af alt, hvad der hedder egentlig fag- og erhvervsorientering, til det 10. skoleår kunne jo tyde på, at der vil være en vis sammenhæng mellem de ting, som der her er tale om. Det, som vi i virkeligheden her er ved at godkende, er, at man kan løse uddannelsesproblemerne uden nogen kombineret af undervisningsministeriet og arbejdsministeriet, at man kan køre med to heste, som har så frie tøjler, så de muligvis løber hver sin vej. Her må jeg virkelig minde om, at der er et ord, som hedder koordinering, og at dette spørgsmål ikke kan løses uden en almindelig uddannelsesmæssig koordinering.

Jeg har ikke foreslået, at man traf konkrete beslutninger her. Men jeg har i kraft af, at man dog vel ikke kan forvente, at lærlingeloven og mesterlæren skal leve videre samtidig med den forlængede undervisningspligt, stillet forslag om, at hele spørgsmålet om den kommende lærlingeuddannelse og de kommende former for fordeling mellem praktisk arbejde og teoretisk undervisning tages op på så tidligt et tidspunkt, så det kan indpasses i de forestående uddannelsesreformer.

Nu er forholdene jo vidt forskellige, og jeg havde været en stor idiot, hvis jeg havde stillet forslag om, at man skulle have de samme regler fra fag til fag. Jeg giver hr. Bertel Pedersen fuldstændig ret i, at vi vel på et eller andet stadium — varierende efter faggrupperne, varierende efter teknikken udvikling og de tekniske krav — når til, at forholdet måske snarere skulle være fifty-fifty end $\frac{3}{4}$ til træning og $\frac{1}{4}$ til teoretisk uddannelse.

Vi har to eksperimenter i gang. I handels- og kontorlaget, hvor arbejdstiden kan forkortes, når man har realeksamen, for så har man lært et minimum af sprog. Her har skolen gjort det muligt at forkorte. Vi har desuden det eksperiment, der begynder til august inden for metalindustrien for 400 lærlinge. Jeg tror, at det var et rigtigt tilløb,

at man i sommeren 1967 nedsatte et udvalg, udpeget den 23. juni, på et tidspunkt, hvor folketinget af gode grunde ikke kunne være til stede, ikke kunne stille ændringsforslag, ikke kunne behandle spørgsmålet — men jeg tror, at efter fremsættelsen af forslaget om grundlaget for den almindelige skoleuddannelse skal vi også have et bredere supplement, hvor det gælder den faglige uddannelse. Derfor må jeg advare imod, at man behandler disse spørgsmål adskilt af en kinesisk mur, adskilt i to båse. Men værdien af det ser vi imidlertid på, hvor meget man gør for at hjælpe og støtte lærlingene, når man skal tage stilling til deres arbejdstid og mindsteløn og ikke mindst til at skabe uddannelsesbetingelser, der gør det muligt for lærlingene under deres undervisning at leve som normale mennesker i samfundet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 11. marts kl. 13.30 med følgende dagsorden:

1) *Redegørelse af ministeren for kulturelle anliggender.*

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om dybfrosne levnedsmidler m. v.

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om teknisk samarbejde med udviklingslandene.

4) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ophævelse af lånekassen for Sønderjylland.